



VASTUVÕETUD TEKSTID

P8_TA(2018)0210

Väärtusahela optimeerimine ELi kalandussektoris

Euroopa Parlamendi 29. mai 2018. aasta resolutsioon väärtusahela optimeerimise kohta ELi kalandussektoris (2017/2119(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 42 ja artikli 43 lõiget 2 kalandustoodete ühise turukorralduse kehtestamise kohta,
- võttes arvesse oma 6. juuli 2017. aasta resolutsiooni ühtekuuluvuse ja arengu edendamise kohta Euroopa Liidu äärepoolseimates piirkondades ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 349 kohaldamise kohta¹,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, eelkõige selle artiklit 35 ühise turukorralduse eesmärkide kohta,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1379/2013 kalapüügi- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse kohta,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrust (EL) nr 508/2014 Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, eriti selle artikleid 11, 13, 41–44, 48, 63, 66, 68 ning 70–73,
- võttes arvesse Vahemere üldise kalanduskomisjoni keskpika perioodi strateegiat (2017–2020), mille eesmärk on kestlik kalapüük Vahemerel ja Mustal merel,
- võttes arvesse oma 13. juuni 2017. aasta resolutsiooni kalavarude seisundi ja kalandussektori sotsiaal-majandusliku olukorra kohta Vahemerel²,
- võttes arvesse Euroopa Komisjoni 24. oktoobril 2017. aastal avaldatud uut strateegiat „Tugevam uuendatud strateegiline partnerlus ELi äärepoolseimate piirkondadega“ (COM(2017)0623),
- võttes arvesse oma 12. mai 2016. aasta resolutsiooni kalandus- ja vesiviljelustoodete

¹ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0316.

² Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0255.

- jälgitavuse kohta toitlustuses ja jaekaubanduses¹,
- võttes arvesse oma 27. aprilli 2017. aasta resolutsiooni kalalaevastike haldamise kohta äärepoolseimates piirkondades²,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52,
 - võttes arvesse kalanduskomisjoni raportit (A8-0163/2018),
- A. arvestades, et ELi kalandussektori probleemid muutuvad päev-päevalt raskemaks ja keerukamaks; arvestades, et kalurite sissetulekuid võivad mõjutada kalavarude seisund ja kasvavad kulud, eelkõige kütusehindade kõikumised; arvestades, et sellega seoses võivad kohalikud kogukonnad püügikvootide kärpimisest tingitud püügi vähenemise tõttu sattuda keerulisse olukorda; arvestades, et kütusehindade tõusust tingitud transpordikulude kasvule lisandub konkurents, mida põhjustab kolmandate riikide kalandustoodete import ning et kuigi neid ja teisi probleeme tunnustatakse, ootavad kalandussektori halveneva sotsiaal-majandusliku olukorra põhjused, näiteks kala esmamüügihinna ebaadekvaatne kujundamine, suures osas alles lahendamist;
- B. arvestades, et kalandussektoril on suur tähtsus tarbijatele kala tarnimisel ning liikmesriikides ja liidus toitumise tasakaalustamisel, lisaks annab see olulise panuse rannikupiirkondade sotsiaal-majanduslikku heaolusse, kohalikku arengusse, tööhõivesse, tarneahelas sellele eelnevate ja järgnevate majandustegevuste säilitamisse ja loomisesse ning kohalike kultuuritraditsioonide säilitamisse;
- C. arvestades, et väikesemahulise ja käsitööstusliku ning rannakalapüügiga tegeleb 83 % ELi aktiivsetest kalalaevastikest ning see moodustab 47 % ELi kalandussektori kogutööhõivest; arvestades, et määruses (EL) nr 1380/2013 sätestatakse, et liikmesriigid peaksid püüdma anda eelisjuurdepääsu väikesemahulise, käsitööstusliku ja rannapüügiga tegelevatele kaluritele, ning et seda üleskutset ei järgita;
- D. arvestades, et ELi õigusnormide järgimine on muudetud kohustuslikuks enamikule kalandus- ja vesiviljelustoodete turustajatele, näiteks kaubanduskeskustele; arvestades, et samas on erinev sellise järgimise mõju kalurite töötingimustele ja sissetulekutele, mis võib olla ebaaus väiksemate kalalaevade suhtes;
- E. arvestades, et tuleb arvesse võtta olulisi erinevusi ELi eri liikmesriikide laevastike ja laevastikusegmentide, sihtliikide, püügiviiside, tootlikkuse, tarbijaelistuste ja ühe elaniku kohta tarbitavate kalakoguste osas, samuti kalandustegevuse iseärasusi, mis tulenevad riikide sotsiaalsest struktuurist ja turustamisviisidest ning eri püügipiirkondade struktuursetest ja looduslikest erinevustest;
- F. arvestades, et väikesemahulise kalapüügiga tegelejad vajavad uutesse turusegmentidesse sisenemisel tuge ja finantsabi;
- G. arvestades, et kutseliste kalurite sissetulekute ja töötasude ebakindlus on seotud sektoris kasutatavate turustamismeetoditega, esmamüügihinna kujunemise viisiga ning töö ebaregulaarsusega, mistõttu tuleb muu hulgas säilitada sektori piisav rahastamine liikmesriikide ja liidu vahenditest;

¹ ELT C 76, 28.2.2018, lk 40.

² Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0195.

- H. arvestades, et kalandustoodete väärtusahela sõlmpunktide analüüs võib aidata jätta, tänu uute kohalike turgude avamisele ja kohalike sidusrühmade kaasamisele, senisest suurema osa väärtusest jääda kohalikele kaluritele ja tootjatele, mis võib omakorda tuua kasu kohalikele kogukondadele tänu dünaamilise, tulusa ja kestliku majandustegevuse arendamisele piirkonnas;
- I. arvestades, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 349 tunnistatakse äärepoolseimate piirkondade ühiskondlikku ja majanduslikku eriolukorda, mida raskendavad struktuurilised tegurid (kaugus, isoleeritus, väike pindala, rasked looduslikud olud ja kliimatingimused, majanduslik sõltuvus mõnedest vähestest toodetest jne), mille püsivus ja koosmõju piiravad tõsiselt nende arengut ja kahjustavad kalandussektori väärtusahelat;
- J. arvestades, et ehkki esmatootjatel on väärtusahelas keskne tähtsus, ei saa nad sugugi alati osa väärtusahela hilisemates järkudes loodavast lisaväärtusest;
- K. arvestades, et ühise kalanduspoliitika (ÜKP) eesmärk on tugevdada liidu kalandus- ja vesiviljelussektori kestlikkust ja konkurentsivõimet;
- L. arvestades, et üks võimalus äärepoolseimate piirkondade kalandustoodete konkurentsivõime tagamiseks nende peamistel sihtturgudel oleks see, kui neist piirkondadest pärit kala hinnale ei lisanduks transpordikulu;
- M. arvestades, et EL on maailma suurim kala- ja vesiviljelustoodete turustaja;
- N. arvestades, et kala- ja vesiviljelustoodete kaubavooge mõjutavad paljud tegurid, nagu näiteks eri piirkondade tarbijate eelistused;
- O. arvestades, et kalandus- ja vesiviljelustoodete ühise turukorralduse eesmärk on muuta turud stabiilsemaks ja läbipaistvamaks, eriti tänu majanduslikele teadmistele ning kalandus- ja vesiviljelustoodete turgude tundmisele kogu tarneahela ulatuses;
- P. arvestades, et määruse (EL) nr 1379/2013 (kalapüügi- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse kohta) artiklis 38 sätestatakse kohustus märkida ära püügi- või tootmispiirkond ning öeldakse, et merest püütud kalapüügitoodete puhul tuleb kirjalikult esitada FAO püügipiirkondade loetellu kuuluva alapiirkonna või rajooni nimi;
- Q. arvestades, et läbipaistvus on võimalus tagada tarbijatele õigus saada võimalikult täpset teavet nende ostetavate toodete omaduste kohta; arvestades, et selleks tuleb märgistamist parandada nii, et see hõlmaks kohustuslikus korras nii värskest müüdavate kui ka töödeldud toodete puhul ühtmoodi täpset teavet kala päritolu kohta;
- R. arvestades, et tegeliku müügitgevuse dünaamika ei võimalda kanda kala hinda tootmissisendite, näiteks kütuse hindade kõikumisi, ning et keskmised esmamüügihinnad ei kajasta lõpptarbija poolt makstava hinna kujunemist;
- S. arvestades, et struktuuri- ja ühtekuuluvuspoliitika osakonna 2016. aasta uuringust „Väikesemahulise kalapüügi turud: väärtusahel, reklaam ja märgistamine“ nähtub selgelt, et ELi kalandustoodete märgistamine võib tarbijat segadusse ajada;
- T. arvestades, et kalandus- ja vesiviljelussektori tootjaorganisatsioonidel (edaspidi tootjaorganisatsioonid) on ÜKP ja ühise turukorralduse nõuetekohasel juhtimisel ja

nende eesmärkide saavutamisel keskne tähtsus;

- U. arvestades, et EL kohustub säilitama kalandustoodete kõrge kvaliteeditaseme, eriti kaubandussuhetes kolmandate riikidega;
- V. arvestades töötleva ja konservitööstuse tähtsust;
- W. arvestades, et ÜKP raames on kohalikel kalandusvaldkonna tegevusrühmadel suur tähtsus valdkonnaüleste ja integreeritud kohalike kaasavate arengustrateegiatega väljatöötamisel ja rakendamisel, et nende kaudu rahuldada kohalike kalanduspiirkondade vajadusi; arvestades, et tunnistatakse kohalike tegevusrühmade kasulikkust kalandustegevuste mitmekesistamisel;
- X. arvestades, et kala tarneahel ei ole muust majandusest eraldatud ning et valdkondadevaheliste sidemete loomisel on suur tähtsus uuenduslike toodete väljatöötamisel, mis võimaldavad siseneda uutele turgudele ja parandada reklaamitegevust;
- Y. arvestades, et mõningate liikmesriikide kalandussektorites on liiga vähe ühtekuuluvustunnet ja ühistegevust;
- Z. arvestades, et äärepoolseimate piirkondade kalandusel on oma erivajadused, mida tunnistatakse ka ELi toimimise lepingu artiklis 349 ja mis mõjutavad kalanduse struktureerimist;
- AA. arvestades, et tootmisharudevahelised organisatsioonid (nagu ühises põllumajanduse turukorralduses on juba mainitud) võivad aidata paremini kooskõlastada turundustegevust kogu tarneahela ulatuses ning välja töötada kogu valdkonnale huvi pakkuvaid meetmeid;
- AB. arvestades, et kuna kalavarude puhul on tegemist jagatud ressursiga, saavad teatavatel juhtudel varude säästvat ja tõhusat kasutamist paremini korraldada need organisatsioonid, kelle liikmed pärinevad eri liikmesriikidest ja liidu eri piirkondadest ning seetõttu tuleks kalavarusid käsitleda ja uurida piirkondade kaupa;
- AC. arvestades, et kalandussektoril on keskne tähtsus äärepoolseimate piirkondade sotsiaal-majanduslikus olukorras ja tööhõives ning majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse edendamisel neis piirkondades, mille majanduses valitsevad püsivad struktuurilised kitsaskohad ja millel on vähe võimalusi oma majanduse mitmekesistamiseks;
- AD. arvestades, et noorte puudus kutsealal takistab valdkonna ajakohastamist ja täiustamist ning kujutab endast suurt ohtu mitmete rannikuäärsete kogukondade püsimisele;
- AE. arvestades, et naised ei ole kalandusvaldkonnas kuigi silmatorkavalt esindatud, nad täidavad üldjuhul selliseid tähelepanematuid ülesandeid nagu logistiline tugi või tegevusega seotud paberimajandus, kuid osa neist töötab ka kalalaevadel kalurite ja kaptenitena;
- AF. arvestades, et lossimiskohustus on tõeline majanduslik ja sotsiaalne nõue, mis vähendab tegevuse rahalist tulukust ja mõjutab väärtusahelat, ning seda kohustust tuleks minimeerida;

- AG. arvestades vajadust suurendada tarbijate teadlikkust tervisliku toitumise ja säästva tootmise tähtsusest;
- AH. arvestades, et sotsiaal-majandusliku olukorra halvenemise põhjuste hulka tuleb lugeda ka kala esmamüügihinna langus ja kütusehinna tõus;
1. kutsub komisjoni ja liikmesriike koos piirkondlike omavalitsustega moodustama ekspertrühmi, kelle ülesanne oleks analüüsida ja välja pakkuda meetmeid Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi eri eelarveridade paremaks kasutamiseks ning välja selgitada rakendamisel ilmnunud puuduste ja vahendite võimaliku kaotsiminekü põhjused, samuti tagada piisaval tasemel kontroll ja läbipaistvus ning nõuda asjaomastelt asutustelt paremat juhtimistegevust;
 2. nõuab tungivalt, et liikmesriigid täidaksid määruses (EL) nr 1380/2013 sätestatud ning annaksid eelisjärjekorras juurdepääsu püügivõimalustele väikesemahulise kalapüügi tegelevatele ELi laevadele;
 3. palub komisjonil ja liikmesriikidel võtta vajalikud meetmed tootjaorganisatsioonide moodustamise hõlbustamiseks ning kõrvaldada kehtestatud menetlusega seotud bürokraatlikud takistused ning alandada miinimumtoodangu nõuet, et soodustada väiketootjate osalemist; juhib tähelepanu sellele, et samaaegselt tuleb intensiivistada tootjaorganisatsioonide tegevust, suurendada nende mõjuvõimu ja teha vajalik rahaline abi neile kergemini kättesaadavaks, nii et nad suudaksid kalandusvaldkonna igapäevase juhtimise kõrval täita ka mitmesuguseid muid ülesandeid, tegutsedes seejuures ÜKP eesmärkide raamistikus ja eeskätt äärepoolseimate piirkondade huvides, kellel peab olema võimalik kohandada kohalikul tasandil tootjaorganisatsioonide ja tootmisharudevaheliste organisatsioonide tegevust oma territooriumidel, mida iseloomustab saareline asend, eraldatus, väike pindala, valdavalt väikesemahuline kalapüük ja suur haavatavus impordi tõttu;
 4. leiab, et tegevusprogrammidega tuleb ergutada tootjaorganisatsioone – pakkudes vajalikku rahalist tuge – tegelema oma toodete otseturundusega ning tõusma väärtusahelas kõrgemale eesmärgiga oma toodangut vääridada ja tõsta kalandustoodete lisaväärtust;
 5. palub komisjonil ja liikmesriikidel tagada, et parda- ja hügieeniohutuse toetused ei hakkaks konkureerima teiste toetustega, ning eraldada väikesemahulise kalapüügi sektorile suurem eelarve;
 6. nõuab, et komisjon ja liikmesriigid lihtsustaksid ja edendaksid võimalust, et tootjaorganisatsioonid võtaksid tootmis- ja turustamiskavades arvesse väärtusahelat, et kohandada pakkumist nõudlusega, tagada kaluritele õiglane sissetulek ning pakkuda Euroopa tarbijatele mitmekesiseid ja nende vajadusi rahuldavaid tooteid; märgib, et sellega seoses on suur tähtsus kohalikele oludele kohandatud turustamisstrateegiatel, millega peab kaasnema otsemüügi võimalus ning mis hõlmavad valdkonna- ja/või tootepõhiseid kampaaniaid ning aitavad paremini tarbijaid teavitada ja nende teadlikkust tõsta, seda muu hulgas hõlpsasti mõistetava märgistamise abil;
 7. kutsub komisjoni, liikmesriike ning piirkondlikke ja kohalikke omavalitsusi üles väikesemahulise kalapüügi võimaluste suurendamiseks stimuleerima kohapealset tarbimist sihipärasema ja otseturunduse ning võimalikult lühikeste turustuskanalite abil, sealhulgas kalandussektori ja avaliku sektori koostöö parandamisega avalike

asutuste, näiteks koolide ja haiglate kohalike kalatoodetega varustamise teel ning reklaamikampaaniate abil, mille käigus võiks teha koostööd ka kohalike toiduaineid reklaamivate eraalgatustega (nt algatus Slowfish), ning arvestama mõningate püükide hooajalist iseloomu; samas kutsub komisjoni ja liikmesriike üles toetama kalandus- ja turismisektori koostööd ning koostama loendit uusi koostöövorme soodustavatest kogemustest;

8. rõhutab, et nende turustamisstrateegiate üks põhimõtteid on kalandustoodete päritolu kohustuslik esitamine nii värskest müüdavate kui ka töödeldud toodete märgistusel;
9. kutsub üles looma süsteeme esmamüügihindade tõstmiseks, et tuua kasu kaluritele, suurendades tasu nende töö eest ning edendada lisaväärtuse õiglast ja asjakohast jaotamist sektori väärtusahelas, vähendades vahendajate kasumimarginaale, tõstes toodangu eest makstavaid hindu ja piirates hindu, mida maksavad lõpptarbijad; kordab, et kui tegu on tarneahela tõsiste tasakaaluhäiretega, peaksid liikmesriigid saama võtta sekkumismeetmeid, näiteks kehtestada vahendustegevuse kasumimarginaali ülempiiri iga väärtusahela osalise kohta;
10. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles toetama ELi väikesemahulise kalanduse organisatsioonide tegevust spetsiaalse logo loomisega, mis tagaks värsked kalandustooted, suurepärase kvaliteedi, kontrollitud tervishoiunõuded, vastavuse 0 km nõuetele (eelistades kohalike tooteid kaugelt transporditud toodete asemel), läheduse tarbijatele, kooskõla traditsioonidega jne;
11. märgib, et läbipaistvuse ja tarbijate õiguste tagamiseks tuleb läbi vaadata konservide turustamist käsitleva määruse (EMÜ) nr 1536/92 lisa;
12. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles looma nii värskest müüdavate kui ka töödeldud kalandustoodete märgistuse, millel oleks selgelt välja toodud päritoluriik;
13. nõuab tungivalt, et liikmesriigid edendaksid kalandussektoris suuremat ühtekuuluvust ja ühistegevust;
14. nõuab, et komisjon lisaks kolmandate riikidega sõlmitavatesse kaubanduskokkulepetesse ELi kvaliteedinõuete klausli, mille kohaselt peab imporditud vastama samasugustele nõuetele nagu need, mis kehtivad ELi kalandustoodetele;
15. ELis toodetud ja imporditud kalandus- ja vesiviljelustoodetele võrdsete tingimuste tagamiseks kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kontrollima hoolikalt ELi imporditavate toodete vastavust kehtivatele ohutus-, hügieeni- ja kvaliteedinõuetele ning ebaseaduslikku, teatamata ja reguleerimata kalapüüki käsitlevale nõukogu määrusele (EÜ) nr 1005/2008¹;
16. nõuab märgistamist ja tarbijateavet käsitlevate ELi õigusaktide rangemat kohaldamist nii jaemüügiturgudel kui ka majutus- ja toitlustussektoris; on veendunud, et see on oluline kõigi, nii imporditud kui ka ELis valmistatud kalandustoodete puhul; on

¹ Nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks ning muudetakse määrusi (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1936/2001 ja (EÜ) nr 601/2004 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EÜ) nr 1093/94 ja (EÜ) nr 1447/1999 (ELT L 286, 29.10.2008, lk 1).

seisukohal, et selle saavutamiseks tuleks tõhustada kontrollimääruse (EÜ) nr 1224/2009 rakendamist kõigis liikmesriikides, ning et õigusnorme tuleks kohandada nii, et need kataksid tarneahela kõiki etappe;

17. nõuab tungivalt, et komisjon viiks läbi uuringu, mis käsitleb impordi mõju kohalikele kalapüügile;
18. nõuab, et komisjon lubaks piirkondadeks jaotumise asjakohast ärakasutamist, pöörates erilist tähelepanu äärepoolseimatele piirkondadele, ning erinevaid toetusmeetmeid, mida saaks kohandada eri tüüpi tootjaorganisatsioonide ja nende erivajadustega;
19. toonitab, et oluline on töötada välja poliitikameetmed, mis võimaldaksid kohalikel rannikukogukondadel teha ühispakkumisi, kasutades ära eri tootmissektorite koostoimet, mis võib tekitada ja edendada majandusarengut kohalikul tasandil; nõuab selleks ühise kalanduspoliitika vahendite kombineerimist teiste Euroopa Sotsiaalfondi või ÜPP programmidega; juhib tähelepanu asjaolule, et selline vahendite ja programmide kombineerimine peab toetama kohalike kogukondade ja ettevõtjate algatusi, mis on suunatud maaelu arengule, elutingimuste parandamisele, tuluallikate tasakaalustamisele ja eeskätt nende mitmekesistamisele;
20. on seisukohal, et äärepoolseimatele piirkondadele kala rahvusvahelisele turule transportimiseks antavad toetused tuleb säilitada või, veel parem, neid suurendada, et tagada õiglased konkurentsitingimused võrreldes mujalt pärit toodetega;
21. palub, et komisjon kaaluks võimalust luua võimalikult kiiresti konkreetselt äärepoolseimate piirkondade kalandussektori toetamiseks rahastamisvahend, sarnaselt nende põllumajandussektorile suunatud programmile POSEI, mis aitaks sisuliselt nende piirkondade kalanduse potentsiaali tõsta; on seisukohal, et tuleks kaaluda võimalust lisada nimetatud erivahendisse eelkõige määruse (EL) nr 508/2014 Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta (EMKF) artikli 8 (riigiabi), artikli 13 lõike 5 (eelarvevahendid eelarve täitmisel koostöös liikmesriikidega) ning artiklite 70 (hüvitamise kord), 71 (hüvitise arvutamine), 72 (hüvituskava) ja 73 (riigiabi hüvituskavade rakendamiseks) sätteid;
22. on seisukohal, et rannikukogukondade kohaliku arengu kavad peavad toetama uusi tegevusi ja ettevõtlust, mis võimaldavad integreerida väärtusahelasse nende kogukondade kvaliteetse toorme, konkreetsed töötlemisprotsessid ning kultuuri- ja ajaloopärandi; märgib lisaks, et need peavad edendama selliseid turustamismehhanisme nagu kohustuslik märgistus, millel tuuakse välja toodete päritolu, tehes need väärtused turul nähtavaks ning hõlbustades suurema osa loodud tulude suunamist tagasi nendele kogukondadele;
23. juhib lisaks tähelepanu mere, mereressursside ja kalandustoodete tähtsusele äärepoolseimates piirkondades ühtekuuluvuse ja arengu edendamisel ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 349 rakendamisel; sellega seoses nõuab, et komisjon järgiks Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 349 ka kalandusvaldkonnas, taastades täies ulatuses Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi reformi käigus lõpetatud sõltumatu POSEI kalandusprogrammi;
24. palub, et komisjon, liikmesriigid ning piirkondlikud ja kohalikud omavalitsused edendaksid tootmisharudevaheliste organisatsioonide, samuti rahvusvaheliste tootjaorganisatsioonide ja nende organisatsioonide ühenduste (nagu põllumajanduse

ühises turukorralduses on juba ette nähtud) moodustamist biogeograafilistes piirkondades või ELi tasandil; märgib, et see aitaks oluliselt suurendada tootjaorganisatsioonide mõjuvõimu ja parandada nende läbirääkimispositsiooni;

25. nõuab, et selles protsessis pöörataks erilist tähelepanu soolise võrdõiguslikkuse poliitikale, et tagada nendes organisatsioonides naiste piisav esindatus; märgib, et sellega võetaks arvesse naiste praegust osakaalu sektoris ning edendataks nende seisundit;
26. juhib tähelepanu sellele, kui tähtis on tõhustada teaduse ja kalanduse koostööd, et käsitleda väärtusahelas toimuvate protsesside mitmekesiseid nõrkusi ja vastastikuseid sõltuvusi, selleks et huvitatud osapoolte olukorda parandada ja neile kasu tuua;
27. palub, et komisjon laiendaks, edendaks ja üldistaks Euroopa kalandus- ja vesiviljelustoodete turu seirekeskuselt (EUMOFA) saadava teabe kasutamist nii, et kõik väärtusahelasse kuuluvad ettevõtjad saaksid tõhusate ettevõtlusalaste otsuste tegemisel kasutada läbipaistvat, usaldusväärset ja ajakohastatud teavet; sellega seoses palub, et komisjon annaks kaubandusettevõtjatele ajakohastatud teavet selliste uute väljakutsete kohta nagu veebimüük või tarbimisharjumuste muutumine;
28. juhib tähelepanu vajadusele kalandustoodete ühine turukorraldus põhjalikult läbi vaadata, nii et see annaks suurema panuse sektori tuludesse ja turu stabiilsusesse ning aitaks kalandustooted paremini turustada ja nende lisaväärtust suurendada;
29. palub komisjonil lisada kalandustooted oma ebaausate kaubandustavade vastast võitlust käsitleva tulevase õigusakti ettepanekusse, milline probleem puudutab laiemalt kõiki toidukaupu;
30. nõuab tungivalt, et komisjon vaataks läbi määruses (EL) nr 1379/2013 sätestatud kalapüügitoodete märgistamise süsteemi FAO püügipiirkondade alusel, kuna need piirkonnad loodi enam kui 70 aastat tagasi eesmärgiga anda teavet saagi kohta ega ole mõeldud tarbija teavitamiseks, mistõttu see süsteem tekitab segadust ega soodusta selge, läbipaistva ja lihtsa teabe esitamist;
31. nõuab, et komisjon ja liikmesriigid ning piirkondlikud ja kohalikud omavalitsused uuriks, millistest kutseoskustest kalandussektoris ja eelkõige seal töötavatel noortel puudu on, nii et kutseõppeprogramme oleks võimalik tagada ja neis saaks arvestada sektori tegelike vajadustega, aidata sektorit täiustada ja kaasajastada, hoida elanikke kalanduspiirkondadest lahkumast ning luua piisavaid tööhõivevõimalusi vesiviljeluses, maa- ja rannikupiirkondades, äärepoolseimates piirkondades ning kalandustegevusest sõltuvatel aladel;
32. juhib tähelepanu sellele, kui oluline on luua eriti kvaliteetsete traditsiooniliste toodete kodumaised turud, mida toetaksid messid, jaekaubandus ja toitlustussektor, sest see suurendaks kohalike kalandustoodete lisaväärtust ja edendaks kohalikku arengut;
33. toonitab, kui tähtis on töötada digioskuste arendamiseks välja eraldi koolitusstrateegiad, mis käsitleksid haldamist ja eeskätt turustamist kui peamist tööriista tootjate positsiooni parandamiseks väärtusahelas;
34. tuletab meelde, et need koolituskavad peavad hõlmama nii traditsioonilisi kutsealasid, kus sektorisiselt töötavad peamiselt naised, kui ka erikavasid, mis on suunatud naiste tööhõivevõimaluste ja ettevõtlusoskuste parandamisele; toonitab, et nende

teemade formaalsesse õppesse lisamine peaks kaasa tooma ka õiguslikud tagajärjed ning parandama kõnealuste töötajate olukorda tööturul;

35. palub komisjonil uurida, kuidas paremini edendada suurema lisaväärtusega töödeldud kalatoodete, eriti konservide turustamist, sarnaselt teatavate põllumajandustoodetega, ja uurida ELi kalandustoodete välisurgudel edendamise programme, sealhulgas nende esitlemist rahvusvahelistel messidel ja konkurssidel;
36. nõuab tungivalt, et liikmesriigid ja piirkondlikud omavalitsused aitaksid teha kalandussektoris tegutsejatele kättesaadavaks uuendustegevuseks ja uute toodete (uuendotoitude) väljatöötamiseks, eelkõige praegu püütavate majanduslikult väheväärtuslike liikide väärtustamiseks vajalikud teadmised, võrgustikud ja rahastamise, ning kaasata nendes tegevustesse teadusasutusi ja -instituute, näiteks okeanograafiainstituute, et saada kasu nende laialdastest teadmistest selles, mis puudutab põhitõrmeid ning nende bioloogilisi ja organoleptilisi omadusi ja toiteväärtust; selle eesmärk on vältida jäätmeteket, maksimeerida värske kala toiteväärtust, soodustada väärtusahela eri osade vahelist koostoimet ja tugevdada sektori vastupanuvõimet;
37. kutsub liikmesriike ning piirkondlikke ja kohalikke omavalitsusi üles tegema koostööd, et töötada välja tõhusad ja konkreetsetele toodetele suunatud tarbijate teavitamise kampaaniad, et suurendada teadlikkust sellistest teemadest nagu kohalike kalandustoodete tarbimise tähtsus, tuua välja selle mõju kohalikule tööhõivele ja rannikukogukondade sotsiaalsele sidususele, rõhutada värske kala toiteväärtust, teadvustada vajadust tarbida tervisliku toitumise ühe osana kalandustooteid, jne;
38. palub, et komisjon koostaks väikesemahulise kalapüügi selge määratluse ning looks aluse tulevasele Euroopa väikesemahulise kalapüügi tugiprogrammile, mis aitaks suurendada ELi kalandussektori ökoloogilist ja sotsiaal-majanduslikku kestlikkust, mille kaudu saaks väikesemahulise kalapüügi toodete tarbimise suurendamiseks neid tooteid kindlaks teha, eristada ja väärtustada, ning mis innustaks uusi sugupõlvi kalandussektoris töötama ja võimaldaks põlvkondade vaheldumist, tagades kaluritele ja väikesemahulise kalapüügi tegelevatele kaluritele inimväärset kvoodid ning parema kontrolli ressursside üle, mis võimaldaks suurendada ELi rannikukogukondade sotsiaalset sidusust;
39. palub komisjoniil algatada ELi tasandil konkreetseid avalikke veebipõhiseid konsultatsioone, et koguda ELi kalandussektori arvukatelt eri sidusrühmadelt andmeid tarneahela, turu läbipaistvuse küsimuste, väärtuste jagunemise, märgistamise ja tarbijate vajaduste kohta;
40. palub komisjonil uurida, millist kasu võib väikesemahuline kalapüük saada üleilmsetest väärtusahelatest, selleks et hõlpsamalt integreeruda maailmamajandusse, mis suurendaks selle toodete lisaväärtust ning võimaldaks sellel kalandusvaldkonnal ja kohalikel kogukondadel püsima jääda; rõhutab sellega seoses digioskuste alase koolituse olulisust;
41. usub, et kalandustoodete väärtusahel on keerukas, ulatudes tootjatest mitmesuguste vahendajate kaudu jaemüüjate või restoranideni; rõhutab, et kalatoodete müügi vahendajatel ning kala ja mereandide töötajatel on väärtusahelas oluline osa; märgib, et keskmiselt on tootjate kasumimarginaal väärtusahelas ainult 10 % ja ülejäänud 90 % läheb vahendajatele; toonitab, et väärtusahela lühendamine, eelkõige tootjate

(oma toodangu ja turustamiskavade tõttu kõige tähtsama osapoole) organisatsioonide loomise kaudu, on esmane väikekalurite sissetulekute suurendamise ja tarbijatele paremate (ja tõenäoliselt soodsama hinnaga) toodete pakkumise abinõu;

42. rõhutab, kui tähtis on uue kaluritepõlvkonna kaasamiseks ja võimestamiseks investeerida kutsealal tegutsevatesse noortesse, ning palub luua noortele kaluritele võimalusi uute oskuste arendamiseks, tugevate ettevõtete asutamiseks, kohalikes kogukondades aktiivselt tegutsemiseks ja kalandussektori väärtusahelasse positiivse panuse andmiseks;
43. nõuab, et liikmesriigid ja piirkondlikud omavalitsused kasutaksid võimalusi, mida pakub kalandusvaldkonna kohalike tegevusrühmadelt saadav abi kohalike vajaduste rahuldamiseks paljudes valdkondades, muu hulgas näiteks hariduses ning innovatsioonipõhiste tegevuste mitmekesistamisel, ning et nad aitaksid toimivaid ELi tugiprogramme ja rahastamist kaluritele ja kohalike kogukondade liikmetele kättesaadavaks teha;
44. palub komisjonil uurida lossimiskohustusega seotud soovimatu kaaspüügi ärakasutamise võimalusi väärtusahelas osalejate, eeskätt kalurite majanduslikes ja sotsiaalsetes huvides ning kohalikke algatusi toetades;
45. kutsub liikmesriike ja piirkondlikke omavalitsusi üles kiirendama teabe edastamist olemasolevate toetusprogrammide kohta ja andma tõhusamalt haldusabi, näiteks teabeplatvormide kaudu;
46. palub komisjonil toetada ja edendada püügi selektiivsust soodustavaid algatusi, et vähendada soovimatut püüki ja lõppkokkuvõttes, tarbijate ootustele vastavaid liike püüdes, suurendada kalanduse rahalist jätkusuutlikkust;
47. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles juurutama kalanduspoliitikas soopõhist käsitlust, tõstes esile naiste tähtsust liidu kalandussektoris ja kindlustades nende seisundit;
48. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tihendama töö ja kooli vahelisi sidemeid, näiteks lisades merendustehnikumide õppekavadesse kalanduse ja vesiviljelusega seotud õppeaineid;
49. palub komisjonil, liikmesriikidel ning piirkondlikel omavalitsustel kalandustegevuste tulukuse tõstmiseks ühendada oma jõud käesolevas raportis kavandatud meetmete rakendamiseks;
50. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele, Euroopa Regioonide Komiteele ning liikmesriikide valitsustele ja nõuandekomisjonidele.